

ΑΛΗΘΕΙΑ.

(Ἐνταῦθα τιμὴ ἑτησία δρ. 12) ἐν ἀλλοδαπῇ (Εἰς τὰς ἐπαρχίας..... » 16) φράγκα 24.)

Ἐκδιδομένη ἑκάς τῆς ἐβδομάδος.

(Τιμὴ καταχωρ. δι' ἑκάστων σίχων λεπ. 40) ἑκάστην εἰδοποίησιν (ἐκ 10 σίχ.) δρ. 5)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΗΕΙ, 4 Δεκεμβρίου 1865.

«Τὰ ἄδύτα τῆς συνειδήσεως.»

Ὁ Ἐθνοφύλαξ εἰς ἄρθρον τι ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 29 Νοεμβρίου ἐροστικεύθη εἰς παιδιὰν τινα, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐλλείπει πᾶσα χάρις παιδική, καὶ ἀπομένει ὅ,τι δὲν εἶνε πολὺ ἐπιζηλον.

Ἀπέρσε βεβαίως εἰς τινὰς καὶ ὁ λόγος, τοῦ βουλευτοῦ Ὀλυμπίας κ. Χ. Χρηστοπούλου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπερὶ διακοπῆς» προτάσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ πορεία τινῶν ἐκ τῶν πολιτικῶν μας φίλων. Δὲν παραξενυόμεθα διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὤφειλαν οἱ σκανδαλισθέντες νὰ φανῶσιν εἰλικρινέστεροι, καὶ μετὰ περισσοτέρας παρρησίας ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ κοινόν.

Ἄντι νὰ ψέγη τις καὶ ν' ἀσχάλλη, ἦτο καλλίτερον νὰ ἐκθέτῃ τὰ ἔργα ἐκείνων, ἐφ' οὓς ἡ αἰτία εἰς ἐπιτοῦ προκειμένου, ἐάν ὁ ἀρθρογράφος τοῦ α' Ἐθνοφύλακος » δὲν ἐπειράζετο, ἔπρεπε νὰ παραθέσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τὸν λόγον τοῦ κ. Χρηστοπούλου, ὅπως τὸ κοινόν κρίνῃ ἐπιγνώσει τῶν πραγμάτων ὅ,τι ὅμως, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀπέφυγε νὰ κάμῃ ὁ ἀνωτέρω συνάδελφος, τὸ ἀναπληροῦ ἢ α' Ἀλήθεια». Κατωτέρω λοιπὸν παρατίθεται τεμάχιόν τι ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Χρηστοπούλου, καὶ ἀρνήθηται εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν, καὶ τὴν ὑγιαίνουσαν ἀντίληψιν τῶν συμπολιτῶν μας, ἵν' ἀποφασίσῃ, ποτέρῳ κείται τὸ δίκαιον ἢ τὸ ἀδικον.

Ἀκατάληπτος μᾶς φαίνεται ἡ ἀξίωσις τινῶν. Δὲν ἤξεύρομεν, ἐπὶ ποίων τίτλων στηρίζουσι τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νὰ ὁμοφρονῇ καὶ νὰ ὑπαίχῃ αὐτοῖς ὅλος ὁ κόσμος, καὶ ἐνοχλοῦνται ὀξέως καὶ εἰς τὴν παραμικρὰν ἑτερογνωμίαν. Ἐντεῦθεν καὶ πολλάκις ὑπὸ τῶν τοιούτων δὲν ἐκρίθη, οὐδ' ἐξετιμήθη πρεπόντως καὶ ἐν δικαιοσύνῃ ἡ πολιτεία τῶν πολιτικῶν ἡμῶν φίλων.

Οἱ πολιτικοὶ τῆς α' Ἀληθείας» φίλοι, καὶ εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν, καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ τῶν πραγμάτων καταστάσει δὲν παρεξέκλιναν ποτε, οὐδὲ κατὰ κεραία τῶν ὄρων τῆς τάξεως, τῆς τάξεως ὅμως τῆς ἐννόμου καὶ πρεπούσης εἰς εὐνομούμενην πολιτείαν.

Ὅπουδὴποτε ἐτάχθησαν οἱ φίλοι ἡμῶν ἐτήρησαν θρησκευτικώτατα τὸν λόγον των. Παρέσχον τὴν συνδρομὴν των ἑκατέρωσε, ἀδιαφοροῦντες ὅπως περὶ τῶν προσώπων, ἀφ' ὧν ἀπηρτίζετο αὕτη ἢ ἐκείνη ἡ κυβέρνησις. Ἡξίουσαν

καὶ ἀξιοῦσι πάντοτε νὰ ὑπάρχῃ μία νόμιμος κυβέρνησις, καὶ ἔστω, ἐάν αὕτη ἀποτελῆται κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην, ἐξ οἰωνδήποτε προσώπων.

Ἐάν ἡ κυβέρνησις ὀλισθήσῃ, παραπορευομένη τὴν σκοπιὰν ὁδόν, τόσῳ χειρότερα δι' αὐτήν. Ἄς γνωρίζῃ πᾶς τις, ὅτι «τὰ... ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος». Καὶ τῶ ὄντι ἡ κυβέρνησις, ἣτις ἤθελε προτιμήσῃ νὰ προπατῇ ἐν ἀμαρτίαις, θὰ ἔχῃ βεβαίαν καὶ ταχεῖαν τὴν πτώσιν της μετ' ἧχου.

Εἰς τὴν πτώσιν τῆς κυβερνήσεως ταύτης, οὐδόπως ἐνεχεται τις τῶν φίλων ἡμῶν, διότι κανεὶς τούτων δὲν συγκατέβη νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἢ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τοῦ νὰ βαδίσῃ αὕτη τὴν ὁδὸν τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἄδικως ἄρα ἡ ἀνωτέρω ἐφημερίς, δράξασα τῆς περιστάσεως, παρερμήνευσε τὴν ὀμιλίαν τοῦ βουλευτοῦ Ὀλυμπίας, καὶ ἔψεξε τὴν συμπεριφορὰν τῶν φίλων μας ἐπὶ τοῦ πολυκρότου «περὶ διακοπῆς» ζητήματος.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν ἐδίστασαμεν νὰ ἐκφέρωμεν ἀπαθῶς καὶ ἐν ἀκρῇ δικαιοσύνῃ τὴν γνώμην μας ἐπὶ τῆς δοθείσης λύσεως εἰς τὴν πρόστασιν ἐκείνην. Ἀλλὰ, πιστοὶ εἰς τὰ κείμενα, ἐξήγησαμεν τὴν γνώμην μας ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ὅσα ἦτον ἐπόμενον νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ τὸ Σύνταγμα μία τακτικὴ καὶ νόμιμος πλειοψηφία τῆς Βουλῆς. Πᾶς ἀγαθὸς πολίτης ὀφείλει ὑπακοὴν καὶ σέβας εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐξουσιῶν, ὅσαι ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ θεμελιώδους νόμου. Ἰδοὺ ὁ λόγος:

«Ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, νὰ ἀπευθύνω καὶ πάλιν ἐν παράπονῳ πρὸς τὸν γηραιὸν πολιτικὸν Κ. Χρηστίδην, τὸν ὁποῖον, λυποῦμαι, διότι δὲν βλέπω ταύτην τὴν στιγμὴν ἐδῶ τὰ ἄδύτα τῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαραβίαστα καθιερώσαμεν τὸν οἶκον ἀπαραβίαστον, καθιερώσαμεν τὸ ἀπόρητον τῶν ἐπιστολῶν ἀπαραβίαστον, καὶ ἔρχονται νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἄλλων, καὶ νὰ τοὺς καταγγέλλωσιν ἐπὶ συνενόησει πολιτικαίς, ἐπὶ σχηματισμῶ μικτῆς Κυβερνήσεως, ὡς νὰ μὴ ἦτο μικτὸν τὸ ὑπάρχον ὑπουργεῖον, ὡς νὰ μὴ παρητήθη προχθὲς εἰς ὑπουργὸς διότι δὲν συνεφώνησε μετ' οὓς λοιποὺς, ὡς νὰ μὴ ἐξήλθεν ὑπουργὸς ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἀπέπτυσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν χθές. Οἱ ἀγαθοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες, δὲν καταγγέλλουσι τοὺς συλλογισμοὺς τῶν ἀντιπάλων, δὲν ἐξεγείρονται κατὰ τῶν πολιτικῶν συνενόσεων, ἀν αὗται ἐπ' ἀγαθῷ τῇ πατρίδι γίνονται δὲν ἀναξέουσαν πληγὰς ἔχομεν, Κύριοι, νέας πληγὰς, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπουλώσωμεν μὴ ἀναξέωμεν τὰς παλαιὰς· τί θέλομεν κερδήσει διαπληκτιζόμενοι; τὴν ἐρήμωσιν τῆς

πατρίδος μας: θέλομεν κατασταθῆ γελῶσι: ἐκάμαμεν, ὄχι ἐκάματε, μίαν ἐπανάστασιν, ἀνετρέψατε ἐν καθεστῶς, καὶ καθιερώσατε ἐν Σύνταγμα, ἢ Εὐρώπη τὸ ἀπεδέχθη: ἐφέρατε ἓνα Βασιλέα, ἢ Εὐρώπη τὸν ἀπεδέχθη: κατηρτίσατε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Βασιλεὺς τὸ ἀπεδέχθη. Αἱ, Κύριοι, ἄς συμφρονήσωμεν ἵνα κυβερνηθῶμεν: ἕως πότε πρέπει νὰ τραγώμεθα.

Διατελοῦμεν, Κύριοι, ὑπὸ τὰς ὀφείας τοῦ πολιτισμένου κόσμου: αἱ ἀρχαῖαι Ἀθηναί, ἢ ἀρχαῖα Ρώμη, μόναι πολιτισμένοι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἠδύνατο νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὸ δοκοῦν, κάμμία δημοσίαν γνώμη τοῦ πολιτισμένου κόσμου, κάμμία καθολικὴ γνώμη δὲν ὑπῆρχεν ἵνα κρίνῃ αὐτάς: ἀλλὰ σήμερον ἐκάστη ἐπικράτεια εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος διὰ τῆς πράξεως τῆς. Ἀναγνωρίζασαι αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ὁ κόσμος ὅλος, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωρίζασαι ἐσχάτως μετὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ θβρίου, νὰ μεταβιβασθῆ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τὸ κυρίαρχον δικαίωμα τοῦ λαοῦ νὰ μεταβάλλῃ τὰς συνθήκας των, ὑπέθεσαν βεβαίως ὅτι ὑπάρχει ἀρκούσα πολιτικὴ σύνεσις καὶ ἱκανότης εἰς τοὺς πολιτικούς αὐτοῦ ἄνδρας, ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν λαὸν ἀρκούσα συντηρητικότης, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ καταρτισθῆ καὶ νὰ συντηρηθῆ μία ἐπικράτεια. Ἐὰν δὲ πάντα ταῦτα παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχουν, ἀπὸ προστασίας ξένας μὴ ἀναμένετε τίποτε, εἶναι βλαπτικαὶ μάλιστᾶ. Δεχθῆτε ἓνα ξένον εἰς τὴν οἰκίαν σας, δεῖξάτε τῶν τοὺς λογαριασμούς σας, εἰπέτε τὰ παράπονα τῆς οἰκογενείας: τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ ξένος εἶναι κύριος τοῦ οἴκου σας. Διὰ τοῦτο, Κύριοι, παραπονοῦμαι πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν συνειδησίαν τῶν ἐναντιῶν του εἰς σοφὸς πολιτικός, πῶς κατήγγειλε τοὺς συλλογισμούς αὐτῶν ἂν ὑπάρχουν καὶ πῶς δὲν εὐχαριστήθη βλέπων ἡμέρα τῆ ἡμέρα τὴν παλαιὰς πληγὰς ἐπαυλωμένους.»

Βουλευτικά.

Πᾶς τις ἐνόμισεν, ὅτι ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει ἤθελον ἀποφασισθῆ καὶ τὸ περὶ σχηματισμοῦ ἰδίου νομοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Λευκάδος, μεθ' ὅσα ἐρρέθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν προχθές: ἀλλὰ παραδόξως ἢ νύξ τῆς 2—3 θβρίου ἐπέφερε σπουδαίαν μεταβολὴν καὶ μετατροπὴν εἰς τὸν νοὺν καὶ τὰς σκέψεις πολλῶν βουλευτῶν.

Ἐφ' ὄντι, μόλις ἀρξαμένης χθὲς τῆς συνεδριάσεως, ἐπρόσβη πρότασις τις, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν βουλευτῶν, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται, ὅπως αὐτοδιοικηθῶσι πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι τοῦ κράτους, τουτέστιν ἕκαστον ἐπαρχεῖον νὰ κηρυχθῆ αὐτενεργόν, καὶ κανὲν νὰ μὴ ὑπόκειται, ὡς ἄχρι τοῦδε, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ νομαρχοῦ, καταργουμένων συνεπῶς ὅλων τῶν νομαρχιῶν, ὅπερ ἔστιν, ἐν ἀλλοδαπαῖς λέξεσιν, ἀκυρουμένης τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν.

Ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης ἐγεννήθη μέγας πάταγος, καὶ δεινὴ λογομαχία συνέστη. Ὅθεν ὁ Κ. Χριστόπουλος (ὁ ἐξ Ὀλυμπίας), ἐγερθεὶς εἶπεν, ὅτι σφ' οὐ ἢ παρελθούσα νύξ, ἥτις ὀρθῶς καὶ πάνυ εὐφυῶς ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν *Εὐφρόνη*, ἀπὸ τοῦ εὐ φρονεῖν ποιούσα τοὺς ἀνθρώπους, ἔσχεν οὐσιώδη καὶ ὠφέλιμον τροποποίησιν εἰς τὰς σκέψεις τῶν κ. κ. βουλευτῶν, πρέπον εἶνε καὶ ἡδὴ νὰ μὴ σπεύσωμεν, ἀλλ' ἀναβάλλοντες τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, νὰ παραπέμψωμεν αὐτὴν εἰς μᾶλλον ὠριμον καὶ ἐσκεμμένην

ἐξέτασιν, καὶ ἐπρότεινεν ἐπομένως τὴν ἀναβολὴν, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ συζητηθῆ ἢ πρότασις αὕτη ἀργότερον, ἥτοι κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν νέων ὀργανικῶν νόμων. Ἡ Βουλὴ ὁμοθυμῶς παρεδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ Κ. Χριστοπούλου περὶ ἀναβολῆς, καὶ ἤψατο ἀκολούθως ἄλλων ἐπουσιωδῶν ἀντικειμένων ἐκ τῆς «Ἡμερησίας Διατάξεως» ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ὥρας, διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ ὑπέβαλεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν δῆλωσιν τινα περὶ διαφορῶν μεταβολῶν εἰς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866, τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τῆς Βουλῆς ὄντος. Αἱ μεταβολαὶ αὗται ἀναφέρονται εἰς τε τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ἐννοουμένης δηλ. καὶ τῆς Ἑπτανήσου. Κατὰ τὴν δῆλωσιν λοιπὸν ταύτην αἱ μὲν δαπάναι περιορίζονται εἰς δραχ. 26,719,000, τὰ δὲ ἔσοδα ὑπολογίζονται εἰς δρ. 28,337,000. ἀφ' ὧν καταλείπεται περίσσευμα ἐκ δραχ. 1,618,000.

Μωρίας ἐκγώμιον.

ἢ

ὁ ἐξ Ἑρμοπούλεως ἀνταποκριτῆς τῆς «Κλειοῦς.»

Ἀληθῶς οὐδὲν μωρότερον καὶ μᾶλλον ἀνούσιον ἢ μία μακρὰ καὶ ἐξάσπηλος ἐκθεσις ἐν τῇ «Κλειοῦς», γεγραμμένη δῆθεν «ἐν Ἑρμοπούλει, τὸν νοέμβριον τοῦ 1865» ἐν ᾧ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα συνεγράφη αὕτη ἐνταῦθα ἐν τινὶ οἰκίᾳ κατὰ τὴν ὁδὸν «Νίκης».

Ὁ συγγραφεὺς τῶν μωρολογιῶν τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως, ἀνθρώπος βεβαίως σημειωμένος, πολλὰ ἀτάσθαλα ἐξερεύων, ἔχυσεν ἐπὶ τέλους τὸν ἰόν του ἐπὶ τοὺς Ὀθωριστάς.

Οἱ Ὀθωρισταὶ φαίνονται ἐμπρὸς εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἐιρημένου καλοῦ πατριώτου, ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀμόνοι θέλουν ὠφελθῆ ἐκ τῶν ἐσφαλμένων ἀνταποκρίσεων τῆς «Κλειοῦς» καὶ μόνον αὐτοὺς Ὀθωριστάς ἐνθαρρύνουσιν αὗται.

Γνωρίζομεν κάλλιστα, τίς εἶνε ὁ ταῦτα γράφων ἐντεῦθεν εἰς τὴν «Κλειοῦς» καὶ δὲν ἔπρεπεν οὗτος νὰ ῥίψῃ εἰς βᾶρος τῆς ἀτυχοῦς Ἑρμοπούλεως τὰς ἰδίας ἀμαρτίας του. Θέλομεν λοιπὸν ἀσχοληθῆ μίαν ἄλλην ἡμέραν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν «Κλειοῦς» καὶ ν' ἀναιρέσωμεν ὅλας τὰς παχυλάς ψευδολογίας, ὧν γέμει ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀλληλογραφία τῆς Ἑρμοπούλεως, ἥτις, ἵνα ᾖ ἀπώτερον τοῦ ψευδοῦς, ἔπρεπε νὰ ἔχη τὰ στοιχ. α Δ. Κ. ἂντὶ τῶν α Σ. Μ. »

Δύω λέξεις πρὸς τὸν φίλον μου

κ. Ἐμμ. Δ. Ροῖδην.

Κύριε Ἐμμανουὴλ Δ. Ροῖδην, ἀπαθὴ ἐπικριτὰ τῆς Πολιτικῆς Μελέτης τοῦ Νικ. Σαριπόλου, καταβίβασε παρακαλῶ τὸν Ἀριστάρχειον γρόνθον σου, διότι μοῦ ἤλθεν ὄρεξις νὰ ἐπέμβω εἰς τὴν διαμάχην σου.

Συνεργεῖα διαβόλου, φίλε μου, συνέπεσε νὰ εὐρεθῶ εἰς τὴν αὐτὴν ἰδιότροπον ψυχικὴν διάθεσιν, ὅτε ἀνέγνων τὴν κατὰ Σαριπόλου ἐπικρίσιν σου, εἰς ἣν εὐρέθης καὶ σὺ, ὅτε ἐπτερομάδας τὸ ἔργον του.

Ὁ φίλος μου κ. Ροῖδης, εἶπα κατ' ἐμαυτὸν, εἶναι... ἂν ὄχι ἄλλο τι, τοῦλάχιστον παράδοξος, καὶ φαίνεται, ὅτι ἢ κατὰ τῆς Παππίσης Ἰωάννας τὸν ὠθεῖ εἰς τοιαύτας ἀλγεῖνας εὐτραπελίας.

Ἐπεμβαίνων ὁμως εἰς τὴν διαμάχην σου κηρύττομαι οὐδ' ἔτερος, καὶ αἱ οἰδέτεροι δυνάμεις εἶναι σεβασταί, ἐνόσω δὲν κατασταθῶσι πολέμια.

Ἐν τῇ οὐδετεροτήτι μου, λοιπόν, ταῦτ' σοὶ λέγω ὅτι ἐφάνης τόσον ἄδικος πρὸς τὴν Πολιτικὴν Μελέτην τοῦ Σαριπόλου, ὅσον δὲσπιστοι ἐφάνησαν πρὸς σὲ οἱ ἀναγνώσταί σου.

Πᾶν ἔργον φιλολογικόν, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν ᾖ, πρέπει νὰ ἔχη σκοπὸν τινα ὠφέλιμον. Τίνα δὲ σκοπὸν εἶχε, σὲ ἐρωτῶ, ἡ ἐπικρίσις σου; Οὐδένα ἄλλον, νομίζω, εἰμὴ ἐκείνον ὃν ἀναφέρεις περὶ τὸ τέλος τῆς ὡς συμπέρασμα, ν' ἀποδείξῃ, δηλαδὴ, τὸν συγγραφέα τῆς Πολιτικῆς Μελέτης τόσον ἀγράμματον καὶ ἀμαθῆ ὥστε, εἰν ἐξέδιδε τὸ ἔργον του εἰς Γαλατιαν, ἢ Ἰταλίαν, ἢ Γερμανίαν, ἔπρεπε νὰ ἐξωσθῆ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου! (Νὰ πετάξῃ κατὰ τὴν ἤκιστα φιλόκαλον φράσιν σου, ἡ καλλικέλαδος αὐτοῦ ἔδρα ἀνεπιστρέπτει!)

Φυσικὸν πόρισμα πάσης ἐπικρίσεως προπηλακίζουσας τὴν ἀμάθειαν τοῦ ἐπικρινόμενου συγγραφέως εἶναι τὸ νὰ θαυμασθῆ ἡ πολυμαθεῖα καὶ ἡ σοφία τοῦ μετριοφρονος ἐπικριτοῦ!

Συγχώρησέ με, φίλε μου, νὰ σοὶ εἶπω ὅτι τοῦτο οὐδεὶς ἐπίστευσε. Καὶ ἂν ὑποτεθῆ δὲ ὅτι ἡ Πολιτικὴ Μελέτη τοῦ κυρίου Σαριπόλου δὲν εἶναι τοιαύτη, ὅποιαν τὴν ἐθεώρησαν καταλληλότεροι ὑμῶν κριταί, ὁ κ. Σαρίπολος οὐχ ἦττον κατέχει δίκαια ἀπαράγραπτα ἰκανότητος καὶ πολυμαθείας ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ κοινίᾳ, καὶ εἶναι γνωστὸς εἰς τε τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὸν ἕξω κόσμον διὰ συγγραμμάτων καὶ διατριβῶν ἀξιολόγων. Ἐὰν σὰς εἶναι γνωστὰ καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἔργα ἀδικεῖτε ἐν γνώσει ἀνθρώπων, τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ σέβεσθε, εἰν τὰ ἀγνωστεῖ ἀδικεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας. Ἐγὼ δὲ τὴν τολμηρὰν ἀξίωσιν νὰ πιστεύω ὅτι δὲν πράττει τις ἔργον εὐσυνειδήτων, προσβάλλον τόσον εὐκόλως τοὺς κατατρίψαντας ὄλον τὸν βίον των εἰς διδασκαλίαν, μελέτην, καὶ ὠφελίμους συγγραφάς.

Παρεκτός τούτου, φίλε μου, ἐπικρίνω συγγραφὴν τινὰ θέλει νὰ εἶπῃ κατὰ κρίνω πατόκορφα αὐτῆν; Οἱ κανόνες τῆς νεωτέρας κριτικῆς σὰς ὑπαγορεύουσι νὰ βασιζέτε τὴν κρίσιν σας, μόνον ἐπὶ τῶν ψευμάτων τὰ ὅποια, τὸ λεπτόν, ἢ ἀραιόν, κόσκινον τῆς καλαισθησίας ἢ πολυμαθείας σας κινούμενον σπασμωδικῶς ἕνεκα μίσους, λ.χ. ἢ πάθους, ἢ καὶ δυσπεψίας τοῦ στομάχου σας, ἤθελε διακρίνει ὡς καταφανέστερα, ἢ κυρίως σὰς ἐπιβάλλουσι τὸ καθῆκον νὰ σταθμίσητε ἀμερολήπτως, πρὸς τὰ μικρὰ καὶ ὀλίγα ψέγματα, καὶ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα πλεονεκτήματα, καὶ νὰ ἐπιφέρετε τὴν εἰλικρινῆ γνώμην σας, ἐπὶ τε τῆς σχετικῆς καὶ ἀπολύτου ἀξίας τοῦ ὅλου, καὶ ἐπὶ τῶν καλῶν καὶ ἀξίων προσοχῆς χωρίων, καὶ τῶν πρωτοτύπων καὶ ἀξιολόγων ἰδεῶν; Καὶ εἰν ἦναι ξηρὸς λεξειδίων καὶ φράσεων πάταγος ἢ κριτικῆ σας, τότε εἰς τί εἶναι χρήσιμος; Ἐὰν οὐδὲν διδάσκει, οὐδὲν ἐπαινεῖ, ἀλλὰ τὰ πάντα μικρῶς ψέγει καὶ κατηγορεῖ, ποῦ ἔγκειται ἡ ἀξία αὐτῆς, καὶ κατὰ τί διαφέρει τῆς ὕβρεως ἢ τῆς ἀδικίας; Αὐτὸς ὁ σκληρῶς παρ' ὑμῶν ἐπικρινόμενος, ἢ μᾶλλον κατακρινόμενος, Σαρίπολος σὰς δίδει τὰ καλὰ ταῦτα μαθήματα εἰς τὴν πολιτικὴν του μελέτην· διατὶ νὰ μὴ ὠφελήθητε ἐξ αὐτῶν;

Ἐύκολον πρᾶγμα τῇ ἀληθείᾳ εἶναι, φίλε μου, νὰ λάβῃ τις εἰς χεῖρας τὸν χολοδαμμένον κάλαμόν του, καὶ κτυπῶν

ὀργίλως τὸν πόδα νὰ κράξῃ συμφῶνως μετ' ὃν σκώπτην κυνικὸν τῆς ἀρχαιότητος.

ἢ Πατῶ τὸν τύπον τοῦ Σαριπόλου!

Ἄλλὰ δὲν εἶναι καὶ δύσκολον νὰ σοὶ ἀπαντήσῃ ἕτερος σκώπτης τῶν ἡμερῶν μας μετὰ κωμικῆς καὶ ἐρρίνου φωνῆς ἕκ τινος γωνίας:

«Ἐτέρω γε τύφῃ!» κύριε Ῥοῦδη!

(Ἀκολουθεῖ) Θ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Παρίσιοι, 25/6. — Ὁ ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀφικόμενος στρατηγὸς Σκόφηνλδ (περὶ οὗ ἐρρέθη ὅτι εἶναι ἐπιτετραμμένος ἵνα ζητήσῃ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Μεξικῶ) οὐδεμίαν ἔχει, ὡς βεβαιούται, ἐπίσημον ἀποστολήν. Πολλοὶ ὁμως ἰσχυρίζονται τὸ ἐναντίον.

Φλωρεντία, 25/6. — Σήμερον ἡ βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Ὁ υποψήφιος τῆς κυβερνητικῆς μερίδος Μάρης ἔλαβε ψήφους 116, ὁ τῶν δημοκρατικῶν Μορδίνης ψήφους 91 καὶ ὁ Ῥατάτσης 76.

Νεοβόρακον, (13) 25 νοεμβρίου. — Τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα τοῦ Μεξικῶ προσέβαλον ἐν πλοῖον ἀμερικανικὸν εἰς τὸ Rio-Grande. Ὁ στρατηγὸς τῆς Ἐνώσεως Βάϊτσελ ἐζήτησεν ἐξηγήσεις.

Ἐορτάζουσι

τὴν προσεχῆ δευτέραν (6 Δεκεμβρίου) ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου οἱ Κύριοι,

Ν. Μαυρομαμάτης, Ν. Α. Μιαούλης, Ν. Νάζος, Ν. Μαυροκορδάτος, Ν. Δεληγιάννης, Ν. Πιεράκος, Ν. Ἰωαννίδης, Ν. Σαρίπολος, Ν. Δραγαμάτης, Ν. Κανάρης, Ν. Καναβός, Ν. Νέγγος, Ν. Παπαδόπουλος, Ν. Καραμάνος, Ν. Χατζίσκος, (υἱὸς) Ν. Στραφανίδης, Ν. Σύντοχος, Ν. Σουρβάλης, Ν. Γεωργούλας, Ν. Ζαχαρίτσας, Ν. Γλίνης, Ν. Βενιζέλος, Ν. Παναγιωτάκης, Ν. Φωτίου, Ν. Μ. Παρίση, Ν. Δ. Μ. Βοτσαρης, (υἱὸς) Ν. Σταθόπουλος, Ν. Σπετσερόπουλος, Ν. Μελισσιδης, Ν. Ι. Σωτηριάδου (υἱὸς) Ν. Μπουσσουνάκης, Ν. Δαλμάτας, Ν. Βελεγρῆς, Ν. Κολοβός, Ν. Μιτσστάκης, Ν. Στρατιγόπουλος, Ν. Δοντάς, Ν. Καραουλάνης, Ν. Κυριακοῦ, Ν. Τριανταφύλλου, Ν. Περσάκης, Ν. Ζενοβράκης, Ν. Παράσχος, Νικόλαος Ἀιθαλιώτης, Νικόλαος Χέλμης, Ν. Ταμπάκης ἀρχιμάγειρος τοῦ ξενοδοχείου ἡ «Μέλισσα», Ν. Μπίλλερ, Ν. Παπαδόπουλος ἐκδόττης τῆς «Φήμης» καὶ Κόλλιας Σερέτης μελανωτῆς τῆς Ἀληθείας»

Εἰς Πειραιᾶ

Ν. Μεταξᾶς μηχανικὸς Πειραιῶς, Ν. Μελετόπουλος, Ν. Κώστα Τζώρτζης, Ν. Θεολόγης, Ν. Γιουρδῆς, Ν. Βερδέμπελης, Ν. Χ. Δημητρίου, Ν. Κατσούλης, Ν. Μουμουτζῆς, Ν. Αντωνόπουλος.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ ὁ Ν. Γ. Σκοῦφος καὶ οἱ Κύριοι Ν. Παπαστεφάνου, καὶ Ν. Παγωνίδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπὴ, ἐργαζομένη καθ' ἑσπέραν μετὰ ζήλου καὶ ἐνδελεχῶς, δίδει πέρας εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀπόψε, μεθ' ὃ θέλει συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ τὴν ἀνήκουσαν ἐκθεσίαν της, ἐν ᾗ διατυπῶνται τὰ δέοντα

γενέσθαι πρὸς τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ περι ἁ φ ο μ ο ι ῶ -
σεως θέματος. Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλομεν λαλήσει
ἐκτενέστερον.

— Ἐφθασεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ κ. Φ. Πανᾶς,
ιατροχειρουργὸς τῶν ἐν Παρισίοις νοσοκομείων, καὶ ὑψηλῆς
τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς σχολῆς. Ἐνταῦθα κατέλυσε προσω-
ρινῶς ἐν τῷ ἀξενοδοχείῳ τῆς Μ. Βρετανίας, καὶ ἀνα-
χωρεῖ τὴν ἐπιούσαν ἐβδομάδα, ἐπιστρέφων εἰς Παρισίους.

— Τὰ καθυστεροῦντα δύο γαλλικὰ ἀτμοκίνητα Μασ-
σαλίας ἐφθασαν τέλος πάντων, ἀλλ' ἡ διανομὴ τῶν γραμ-
μάτων καὶ ἐφημερίδων γενήσεται μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ
φύλλου μᾶς.

— Ὁ ἄρτιως ἀφιχθεὶς εἰς Πειραιᾶ γάλλος ναύαρχος ἐ-
παρουσιάσθη προχθὲς, τὸ ἑσπέρας εἰς τὰ ἀνάκτορα μετὰ τοῦ
ἐπιτελείου του καὶ προσέφερε τὰ σεβάσματα του εἰς τὴν
Α. Μεγαλ.

— Τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον πάσχει τὴν μεγαλειτέραν χρη-
ματικὴν ἀνέχειαν. Πρὸ ἡμερῶν οὐδεμία πληρωμὴ γί-
νεται.

— Ἀξία οἴκτου εἶναι ἡ κατάτασις τῶν πολιτικῶν συν-
ταξιούχων. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἔχουν νὰ πληρωθοῦν
οἱ δυστυχημένοι.

— Ἡ τιμὴ τοῦ ἐν ταῖς ἀγοραῖς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς
πωλουμένου ἄρτου ἀνεβιβάσθη εἰς λεπτὰ πεντήκοντα ὑπὸ
τῆς ἐξ ἄρτοποιῶν καὶ ἐμπόρων ἐπιτροπῆς, τῆς κανονίζού-
σης τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Καὶ μὴ χειρότερα! Κοντὰ εἰς τὴν
λοιπὴν φτώχεια, ἔχομεν καὶ τὸν ἄρτον ὑπερτιμημένον, καὶ
τοῦτον ξυνὸν καὶ ἀχρεΐας ποιότητος.

— Κατὰ τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας, ὁ δικάχος τοῦ
ἰταλικοῦ θρόνου, πρίγκιψ Οὐμβέρτος μνηστεύεται τὴν δού-
κισσαν Λαυχτεμβέργ, ἀνεψίαν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρω-
σίας Ἀλεξάνδρου.

— Μία ἀγγλικὴ ἐφημερίς ἡ ἁσημαία τολμᾷ νὰ εἴ-
πη ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ διετέλει ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυρι-
αρίαν μυριάκις εὐτυχέστερα παρ' ὅσον διατελεῖ σήμερον.
Τὸ ὄργανον τῶν συντηρητικῶν παραπολὺ δὲ σπεύδει εἰς
τὰς κρίσεις του, ἀλλ' εἶναι ὅπως δὴ ποτε συνεπέστατον εἰς
τὰς ἀρχὰς του. Τοιαύτας βλασφημίας δὲν θὰ ἐτόλμων βε-
βαίως νὰ ἐκφέρωσιν οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀσπονδότεροι τῶν Ἑλλή-
νων ἔχθροὶ ἐὰν μὴ ἐλάμβανον δυστυχῶς εὐπρόσδεκτον ἀ-
φορμὴν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συμβαινόντων.

»— Πρεσβευτῆς τῆς Βαυαρίας ἐν Φλωρεντίᾳ διωρίσθη
ὁ πρόην ἐν Ἀθήναις κόμης Χόμπης. Ὀιδιорισμὸς οὗτος
συνέχεται, κατὰ τινα ἐφημερίδα, μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι
πραγμάτων!!!

»— Ἐκ Βουκουρεστίου ἀναγγέλλεται ὅτι ἕνεκα τοῦ ἀπα-
πειλοῦντος διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Μολδαβίας λιμοῦ, ἡ
κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγὴν τῶν γεννημάτων, δι-
ένειμε δὲ εἰς τοὺς λιμοκτονοῦντας ἐν ἑκατομμύριον γρο-
σίαν. »
(Κλειῶ)

— Οἱ λαθόντες τελευταῖον παρὰ τῆς Νομαρχίας Ἀτ-
τικῆς ἐξωτερικὰ Ἑλλ. διαβατήρια.

Δημήτριος Ἀλιπεράκης διὰ Σμύρνην.

Γρηγόριος Ἀποστολίδης διὰ Σμύρνην.

Ἰωάννης Σ. Ζίφος διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Νικόλαος Τσίγκρης διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Παναγιώτης Λαλαονίδης διὰ Ἰταλίαν.

Μιχαὴλ Παλαιολόγος διὰ Μιτυλήνην.

Ζήσης Α. Ρούκας διὰ Καστοριάν.

Ἀνδρομάχη Μ. Ἀρβανίτη διὰ Γαλλίαν.

Π. Νικολάου διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Σ. Ἀριστόβουλος διὰ

Χ. Τριανταφυλλίδης διὰ

Α. Κυβερλίδης διὰ Ἀλεξάνδρειαν.

Π. Κ. Μπενάκης διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Κ. Σ. Κροκίδας διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Π. Θ. Κουτσούκος δι' Ἀλεξάνδρειαν.

Χ. Χαλκιᾶς διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Δ. Κ. Ἀλεξανδρῆς διὰ Σμύρνην.

Ἰω. Δ. Κουντουνάκης διὰ Σμύρνην.

Χ. Γεωργόπουλος διὰ Βάρνην.

Δημήτριος Κοζαδίνος διὰ Ἀλεξάνδρειαν.

Σ. Δ. Κοζαδίνος διὰ

Χ. Δ. Κοζαδίνος διὰ

Α. Παναγιωτόπουλος διὰ μικρὰν Ἀσίαν.

Ἰω. Γ. Τσίπουρας διὰ Προύσσαν.

Π. Ι. Βρανίκος διὰ Βρυττόν.

Π. Π. Ἀγαθοκλῆς διὰ Ἀγγλίαν.

Α. Ι. Γεωργιάδης διὰ Σμύρνην.

Γ. Τριανταφύλλης διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Ἀναχωρήσεις.

Φ. Ταταράκης φοιτητῆς διὰ Μῆλον, Δ. Καρμαῖνος
ὑπάλληλος διὰ Σύρον, Γ. Καναβαριώτης ἔμπορος διὰ Σύ-
ρον, Π. Ζούλιας ὑπάλληλος διὰ Μῆλον, Κ. Φραγκούλης
ὑπάλληλος διὰ Κόρινθον, Γ. Ρεβελάκης ὑποπρόξενος διὰ Σύ-
ρον, Γ. Ἀστερίου ἔμπορος δι' Ἀταλάντιον, Ν. Κοζόρης
φοιτητῆς διὰ Σύρον, Α. Καλαποδόπουλος ἔμπορος διὰ Σύ-
ρον, Δ. Μαλωκίνης πλοίαρχος διὰ Σπέτσας, Θ. Γ. Κουν-
τουριώτης κτηματίας διὰ Πόρον, Γ. Κίτσος ἔμπορος διὰ
Σύρον, Ν. Καρβούνης φαλαγγίτης Διστομον.

Ἀφίξεις.

Φ. Πανᾶς ἰατρός, ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, Μ. Ἐξάρχος
κτηματίας ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, Α. Σαράτζογλους ἔμ-
πορος ἀπὸ Σύρον, Δ. Ἀνδρίτζου φοιτητῆς ἀπὸ Σύρον, Π.
Καζαντζῆς κτηματίας ἀπὸ Σύρον, Π. Βλασσόπουλος πλοί-
αρχος ἀπὸ Ψαρρᾶ, Ι. Κίτσου ἰατρός ἀπὸ Αἴγινα, Στ. Ἀν-
τωνίου ἔμπορος ἀπὸ Πύλον, Ἰω. Βεργόπουλος ἔμπορος ἀπὸ
Κυπαρισίαν, Β. Π. Σακελλαρόπουλος εἰρηνοδικῆς ἀπὸ Κά-
ρυστον, Κ. Νιανίουρης ἔμπορος ἀπὸ Κυπαρισίαν, Ν. Λομ-
βέρδος ἔμπορος ἀπὸ Κεφαλληνίαν, Ν. Καπετανάκης ταγ-
ματάρχης ἀπὸ Καλάμας, Γ. Καπετανάκης κτηματίας ἀπὸ
Καλάμας.

Εἰδοποιήσις.

Τέλος πάντων ἐφθασαν ἐξ Εὐρώπης τὰ κοσμήματα
τοῦ ἀδαμαρτοπωλείου τοῦ φιλοκάλου κυρίου Ἰω. Στε-
φάνου, ὅστις ἔχων τὸ προτέρημα νὰ γινώσκῃ τὰ ἀρέ-
σκοτα εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, ἐξελέξατο τὰ ὠραιό-
τερα καὶ κομψότερα εἶδη. Ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐ-
φοδιασθῶσι διὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτὰς τῶν χριστουγέν-
νων καὶ τῆς ἀρχιχρονιᾶς μὲ κοσμήματα λαμπρὰ καὶ τοῦ
τελευταίου στυμοῦ ἄς προσέλθωσιν εἰς τὸ ἀδαμαρτοπω-
λεῖον τοῦ εἰρημένου φιλοκάλου κυρίου Ἰω. Στεφάνου
δου θὰ εὐρωσιν ὅ,τι ἂν ζητήσωσι τοῦ γούστου των.

Ὁ ἐκδότης ἸΩ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ.